

Motion till riksdagen 2005/06:U326

av Per Landgren m.fl. (kd)

Kristna minoriteters rättigheter i Irak

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att regeringen skall verka för att frågan om kristna minoriteters säkerhet i Irak förs upp på FN:s och EU:s dagordningar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att regeringen skall verka för att kristna minoriteter som blev tvungna att lämna hemlandet (Irak) under och efter Irak–Iran-kriget, får möjlighet att återvända till sina hem och att denna fråga förs upp på FN:s, EU:s, den irakiska övergångsregeringens och det tillfälliga parlamentets dagordningar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att regeringen bör arbeta för att alla kristna minoriteter skall accepteras som ursprungsfolk i Irak och utifrån det få sina etniska, kulturella och religiösa rättigheter erkända, samt att denna fråga förs upp på FN:s och EU:s dagordningar.

Motivering

Kristna minoriteter är offer för Mellanösterns konflikter. Varje konflikt i Mellanöstern drabbar dessa trots deras försök till neutralitet och ovilja att lägga sig i konflikterna. Låt oss ta några av de senaste stora konflikterna som exempel: under det meningslösa Irak–Iran-kriget på 80-talet dödades ca 50 000 assyriska, syrianska och kaldeiska ungdomar. Många familjer (det finns inga officiella siffror på hur många) lämnade landet för att rädda sig. Det värsta var att assyriska, syrianska och kaldeiska ungdomar från Irak hamnade på samma front mot assyriska, syrianska och kaldeiska ungdomar från Iran. Ungdomar från ett och samma folk var tvungna att döda varandra för diktatorers skull, som förnekade och förtryckte dem och deras folk.

Under Gulfkriget år 1991 utsattes de kristna för förföljelser, vilket resulterade i omfattande landsflykt. Ca 250 000 assyrier, syrianer och kaldéer utvandrade till Jordanien. Många av dem fortsatte sin färd vidare till övriga

Fel! Okänt namn på

världen, vilket bl.a. resulterade i att många av dem blev lurade av människo-smugglare och dessutom hamnade i fel länder. Vissa blev av med sin reskassa utan att komma någon vart. Andra drunknade i haven från gummibåtar eller överbelastade båtar på väg till väst. Det kom även skrämmande rapporter om hur folk sålde sina organ för att kunna betala resan till utlandet.

Attackerna blev påtagliga mot assyrier, syrianer och kaldéer, samt även mot armenier och mandéer, p.g.a. att Saddam propagerade för religionskrig mot väst. Före kriget var det dessa och andra kristna minoriteter som sålde alkohol och drev hotell och restauranger. Därför blev de senare måltavla för islamiska fundamentalisters attacker. Orsaken var dels att de betraktades som orena, "haram", dels att de, enbart p.g.a. sin kristna tro betraktades som allierade med väst.

Senaste kriget mot Saddams regim har återigen drabbat kristna minoriteter. Redan under Saddams regim förföljdes och trakasserades assyrier, syrianer och kaldéer i syfte att de skulle lämna landet. I början av det senaste kriget befarades att de kristna skulle bli indirekta offer för USA:s och dess allierades handlingar. Före och under kriget lanserade Saddam kriget som ett religionskrig, vilket även islamisterna gör fortfarande. Det som befarades, att assyrier, syrianer och kaldéer och andra kristna skulle bli måltavla för extrema grupper, blev verklighet. Den 1 augusti 2004 kom det samordnade terrordådet mot kyrkor, vilket krävde många offer. Attackerna fortsätter än idag mot affärsmän, enskilda kända personligheter och dem som "samarbetar" med västerlänningar, arbetandes som t.ex. tolkar. Terroristernas och extrema gruppers senaste attacker är kidnappningar av kristna för att tjäna pengar på sina offer. Dessa händelser har påbörjat en ny utvandringsvåg av kristna minoriteter ut ur Irak. Enligt många källor har efter attackerna mot kyrkorna ca 40 000 assyrier, syrianer och kaldéer flytt landet. Om det inte görs något åt minoriteternas situation kommer de alla att tvingas lämna landet och därmed skulle det kristna kulturarvet försvinna från sitt ursprungsområde.

Situationen har givetvis ändrats sedan Saddamregimen fallit och den nya konstitutionen antagits. Konstitutionen stipulerar nu att all lagstiftning skall grunda sig på islam, vilket innebär ett stor begränsning av religionsfriheten och möjligheten för kristna att verka och leva i landet. Detta i kombination med islamsk/religiös retorik gör det irakiska samhället mer intolerant mot kristna.

De kristna i Irak är en heterogen skara som alla berörs av det hårdnande klimatet och alla kämpar de för sin överlevnad. Av Iraks 26 miljoner människor är endast 3 % kristna, människor som levt i landet och praktiserat kristendomen i nästan 2 000 år. 74,3 % av de kristna i Irak är katoliker och av dessa är 390 000 kaldéer, 55 000 syriska katoliker, 5 500 armeniska katoliker, 5 000 latinare och 700 melkiter. Österns assyriska kyrka har 87 000 medlemmar medan syrisk-ortodoxa kyrkan har 37 000 medlemmar, Armenisk ortodoxa kyrkan har drygt 25 000, koptiska kyrkan 1 800 och Atntioktiapatriarkatet har 800. Till detta får läggas 5 000 protestanter. Ett alternativ till dessa uppgifter anger 750 000 kristna varav 70 % tillhör den kaldeiska kyrkan. Det finns även minoriteter som är på gränsen till att helt försvinna som mandéer

Fel! Okänt namn på

(Johannes döparens lärjungar) som är ca 20 000 i antal, men även yazider (kunder) som utgör ca 5 % av kurderna i norra delarna av landet.

För att kunna förverkliga demokratin i Irak bör samma status ges till alla folkgrupper oavsett nationell identitet, religion, styrka och antal invånare. Man får inte glömma att det finns svaga folkgrupper i Irak som inte är representerade, t.ex. yezidier. Även dessa och andra grupper bör få samma rättigheter och skyldigheter såsom övriga irakiska medborgare för att kunna förverkliga demokratin i landet.

För att kunna rädda assyrier, syrianer och kaldéer som ett folk och för att kunna bevara det kristna kulturarvet i sitt ursprungsområde krävs följande: Att säkerheten för assyrier, syrianer och kaldéer garanteras, att det ges möjlighet till återvändning till dem som har lämnat landet med tvång eller av rädsla sedan Irak–Iran-kriget på 80-talet och att assyrier och syrianer erkänns officiellt i irakiska grundlagen som ett av Iraks ursprungsfolk och utifrån det ges sina nationella rättigheter.

Stockholm den 5 oktober 2005

Per Landgren (kd)

Torsten Lindström (kd)

Tuve Skånberg (kd)

Ulrik Lindgren (kd)

Dan Kihlström (kd)

Sven Gunnar Persson (kd)

Lars Gustafsson (kd)

Mikael Oscarsson (kd)

Annelie Enochson (kd)

Ingemar Vänerlöv (kd)